

Institutiones Canonicæ

Schnorrenberg, Anno

Coloniae, 1740

LXXV. Frustra sibi fidem quis postulat ab eo servari, cui fidem à se
præstitam servare recusat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62040](#)

C A S U S.

Ad utramque Regulam.

Querebunda postquam Cajo matrimonium promisisset, frater Caius se Cajum esse simulans ab eadem copiam corporis obtinet. (A) Quare dicit Titius, qui ante consummatum cum Querebunda matrimonium per maleficum redditur impotens ad matrimonii consummationem. (B) Ideo

Titius Querebundā consentiente cum ejusdem Sorore carnaliter vixit, usque dum post annum sublatum fuit maleficium. (C) Quo sublatō Titius dispensationem petit à Parocho, qui à Regularibus eam dari audiens, etiam se velut Parochum eandem habere potestatem arbitratur.

R E S O L U T I O.

(A) **S**ponsalia de futuro legitimè inita, propter supervenientem affinitatem, à qua incipere non potuerint, rumpuntur. Cap. veniens. 2. de eo, qui cognovit &c. cap. super eo. 2. de consanguinitate. & affinitate.

(B) Matrimonium solemniter contractum ob furem, affinitatem, aut impotentiam supervenientem, propter quæ incipere non potuerint, non subvertitur.

(C) Per copulam carnalem cum Sorore Querebunda, cum hac affinitatem contraxit, quæ quamvis matrimonium ab initio validum solvere non possit ejus tamen usum impedit. Cap. fraternitatis. 10. de eo, qui cognovit &c.

(D) Parochus privilegium Regularibus Ordinum mendicantium concessum sibi arrogare non poterat, per Regulam 74.

R E G U L A LXXV.

Frustra sibi fidem quis postulat ab eo servari, cui fidem à se præstatam servare recusat.

Quæres. Quis hujus Regulæ sensus?

R. D. Schnorrenberg in Reg. Jur.

R. Is qui fidem conventione alteri datam non servat, & ex ea debitum non

Aa

præ-

præstat, ab altera parte, ut fidem servet, & ex ea debitum præstet, petere non potest. Ratio est: quia omni contractui tacita inest conditio, de eo, quod promissum, servando: si fidem alteri datam servaverit: L. cum proponas, 21. C. de pactis. Is autem qui sub conditio ne promittit, ex conventione quacunque non tenetur, nisi conditio implea-

tur. §. sub conditione. 4. institut. de V. O. quod ad eō verā, ut quamvis contratu adjectū sit Juramentum. Sicut enim promissiōnī simplici tacita inest conditio: si fidem datam alter tervaverit: ita quoque inest apposito Juramento, quā proinde deficiente Juramenti non urget obligatio. Cap. pervenit, 3. de Jurejur.

REGULA LXXVI.

Delictum persona non debet in detrimentum Ecclesiae redundare.

Quæres primò. Quis hujus Regulae sensus?

¶. Si Ecclesiæ membrum, Oeconomus, Syndicus, Procurator, Rector vel Prælatus delictum committat, ad reparationem injuriæ vel damni tertio illati, vel ad pœnæ solutionem Ecclesia non obligatur. Ratio est: quia Ecclesia Jure pupilli & minoris illæsa servari debet. Cap. 1. de in integr. restit. Id eoque Prælatus vel administrator licet Ecclesiæ conditionem meliorem, deteriorem tamen facere non potest. Cap. fraternitatem, 2. de donat, ac ita delinquendo Prælatus vel Rector Ecclesiæ nomine agere non præsumitur.

Exempla sunt 1mo. Si Episcopus deponatur, aut feloniam committat, bona Ecclesiæ fisco non cedunt, nec Dominus directus illis se immiscendi ha-

bet facultatem. Can. si Episcopum, 3. caus. 16. q. 6. 2do. Immobilia Ecclesiæ bona malè alienata à Successore alienantis, Superiore, Capitulo, imo ipso Prælato illegaliter alienante & propriam turpitudinem allegante repeti possunt. Can. Apostolicos, 13. caus. 12. q. 2. cap. si quis, 6. de rebus Eccles. non alienand. 3to. Si Syndicus Ecclesiæ falsum instrumentum ab ipso Prælato confectum in Judicio producat, nullum per id Ecclesiæ præjudicium generatur. Cap. cum Venerabilis, 6. §. ad hoc. de exceptione.

Quæres secundo. Quæ Regula exceptio?

¶. Regula in commissionis, non in omissionis procedit delictis; Prælatus enim tuā negligentia Ecclesiæ obesse potest. Sic ex negligentia Prælati contra

